

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. april 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Thomas Tordal-
Mortensen
Sagsnr.: 2011-705-0101
Dok.: TTM41389

Forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervs sygdom) (L 144)

1. Som det fremgår af afsnit 3 i Justitsministeriets kommenterede høringsoversigt om ovennævnte lovforslag, der blev sendt til Folketingets Retsudvalg den 24. februar 2011, har nogle høringssvar peget på, at lovforslaget ikke alene bør omfatte krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervs sygdom, men også krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsulykke – eller enhver personskade – således at også sådanne krav undtages fra den absolutte 30-årige forældelsesfrist.

Beskæftigelsesministeriet har – bl.a. i lyset af de indkomne høringssvar – efterfølgende undersøgt, om der er eksempler på, at skader efter en arbejdsulykke først er opstået mere end 30 år efter ulykkens indtræden med den konsekvens, at den pågældendes krav på erstatning eller godtgørelse vil være forældet.

Justitsministeriet skal herved – i overensstemmelse med tilkendegivelsen herom i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslaget – vende tilbage til det rejste spørgsmål over for Folketingets Retsudvalg.

2. Den absolutte 30-årige forældelsesfrist i forældelsesloven for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade, der blev indført ved lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, supplerer den almindelige korte forældelsesfrist på 3 år, der suspenderes ved fordringshaverens utilregnelige uvidenhed om sit krav.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Bestemmelsen i forældelsesloven om en 30-årig forældelsesfrist er udformet i overensstemmelse med flertallets (alle udvalgets medlemmer bortset fra Forbrugerrådets repræsentant) anbefaling i betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen, som et udvalg nedsat af Justitsministeriet afgav i 2005. Efter flertallets opfattelse fandtes en absolut frist at være af væsentlig betydning bl.a. for at undgå tvister om meget gamle forhold, hvor bevisførelsen vil være yderst vanskelig, både for skadevolder og skadelidte. Hertil kom, at hensynet til en potentiel skadevolders mulighed for at forsikre sig også talte for en absolut frist. Endelig viste erfaringerne, at det kun meget sjældent forekommer, at der rejses erstatningskrav efter mere end 30 års forløb.

Udvalgets mindretal fandt, at der ikke burde gælde en absolut forældelsesfrist for krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade. Efter mindretallets opfattelse er en sådan absolut frist urimelig over for skadelidte, når det drejer sig om personskader, som er mere end 20 eller 30 år om at udvikle sig.

3. Med lovforslag nr. L 144 foreslås den absolutte 30-årige forældelsesfrist ophævet for så vidt angår krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom som defineret i arbejdsskadesikringslovens § 7.

Om baggrunden for den foreslåede afgrænsning af lovforslagets anvendelsesområde til alene at omfatte krav i anledning af erhvervssygdomme fremgår af afsnit 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger bl.a. følgende:

”Baggrunden for at indføre en absolut forældelsesfrist på 30 år for fordringer i anledning af personskader var bl.a. hensynet til skyldneren og dennes muligheder for at forsikre sig samt hensynet til at undgå procesførelse om meget gamle fordringer, navnlig henset til de bevismæssige vanskeligheder, der ofte opstår i sådanne sager. Herudover viste erfaringerne, at det kun meget sjældent forekommer, at erstatningskrav rejses efter mere end 30 års forløb.

Efter regeringens opfattelse gør de nævnte hensyn sig fortsat gældende for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskader.

Den senere tids debat om den gældende 30-årsfrist – og de oplysninger, som i den forbindelse er kommet frem – understreger imidlertid, at visse erhvervssygdomme er så længe om

at udvikle sig, at et krav på erstatning eller godtgørelse vil være forældet, inden sygdommen overhovedet konstateres hos den pågældende. Netop på erhvervssygdomsområdet, der til stadighed udvikler sig ved Erhvervssygdomsudvalgets praksis samt dokumentationer gennem forskning, vil der til stadighed kunne komme nye typer af sygdomme, der skyldes skadelige påvirkninger i arbejdsmiljøet, som den tilskadekomne har været udsat for mange år, før sygdommen konstateres. Det kan derfor ikke udelukkes, at der netop på erhvervssygdomsområdet kan rejses erstatningskrav efter mere end 30 års forløb i videre omfang end forudsat ved vedtagelsen af den absolutte 30-årige forældelsesfrist i 2007. Hertil kommer, at der på grund af den afgrænsning af erhvervssygdomsbegrebet, som følger af arbejdsskadesikringsloven, typisk vil være tale om klare tilfælde, hvor der ikke foreligger bevismæssige vanskeligheder, selv om der er tale om forhold, der ligger mange år tilbage.

I lyset af det anførte foreslås der indført en undtagelse fra forældelseslovens absolutte 30-årige forældelsesfrist for så vidt angår erhvervssygdomme som defineret i arbejdsskadesikringslovens § 7, således at den almindelige forældelsesfrist på 30 år ikke skal gælde i sådanne sager.”

4. Beskæftigelsesministeriet har som nævnt under pkt. 1 ovenfor undersøgt, om der er eksempler på, at en skade (i form af senfølger eller forværring af en eksisterende skade) er opstået mere end 30 år efter en arbejdsulykkes indtræden med den konsekvens, at den pågældendes krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af ulykken vil være forældet.

Beskæftigelsesministeriet har i den forbindelse oplyst, at Arbejdsskadestyrelsen ikke ved en søgning i styrelsens sags- og statistiksystem eller ved stikprøvemæssige udtræk i arbejdsskadesager fordelt over en årrække har kunnet identificere sager, hvor der er rejst krav om erstatning eller godtgørelse mere end 30 år efter en ulykke.

Beskæftigelsesministeriet har imidlertid samtidig oplyst, at det efter Arbejdsskadestyrelsens opfattelse – på grundlag af en lægelig vurdering – ikke fuldstændig kan udelukkes, at der vil kunne opstå senfølger mere end 30 år efter en ulykke. Der er dog efter Arbejdsskadestyrelsens opfattelse tale om et mere teoretisk end praktisk forekommende problem

5. Efter Justitsministeriets opfattelse taler vægtige hensyn for, at der på personskadeområdet generelt, herunder på arbejdsulykkeområdet, gælder en absolut – men til gengæld meget lang – forældelsesfrist. Ud over hensynet til potentielle skadevoldere og deres mulighed for at forsikre sig er

der således et sagligt hensyn at tage til at undgå procesførelse om meget gamle fordringer, navnlig henset til de bevismæssige vanskeligheder, der kan opstå i sådanne sager, jf. pkt. 2 ovenfor.

Det kan på baggrund af de oplysninger, som Beskæftigelsesministeriet er fremkommet med, efter Justitsministeriets opfattelse ikke antages, at der på personskadeområdet generelt, herunder på arbejdsulykkeområdet, gør sig samme helt særlige forhold gældende som på erhvervssygdomsområdet, hvor det har vist sig, at der i videre omfang end forudsat ved vedtagelsen af forældelsesloven i 2007 kan være grundlag for at rejse erstatnings- eller godtgørelseskrav efter mere end 30 år.

Justitsministeriet er på den anførte baggrund af den opfattelse, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at ophæve den gældende absolutte 30-årige forældelsesfrist for krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskader *ud over* det område (det vil sige erhvervssygdomsområdet), som der med lovforslaget er lagt op til.

Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet vil imidlertid følge udviklingen tæt, og en fornyet vurdering af problemstillingen vil indgå i den redegørelse om betydningen af forældelsesreglerne i arbejdsskadesager, som Justitsministeriet – i overensstemmelse med ministeriets tilkendegivelse i brev af 31. maj 2007 til Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer mv. (L 166) – vil afgive til Folketingets Retsudvalg, når reglerne har været i kraft så længe, at virkningerne heraf kan vurderes.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard